

prima instanță: Z. Talpalaru
instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, E. Clim

dosarul nr. 2rac-414/16

Î N C H E I E R E

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Biroul Vamal Chișinău, Societatea Comercială „Beky Danca” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea Comercială „Transjim Com” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentate de avocatul Popescu Marcel,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea Comercială „Beky Danca” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea Comercială „Transjim Com” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății Comerciale „Centrul de Comerț” Societate pe Acțiuni, Societății comerciale „Lacris Plus” Societate cu Răspundere Limitată, Societății Comerciale „El Trans Bv” Societate cu Răspundere limitată, Biroului Vamal Chișinău și Centrului National Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea Comercială „Beky Danca” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea Comercială „Transjim Com” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentate de avocatul Popescu Marcel, casată hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 14 decembrie 2010 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 24 septembrie 2009, SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL au depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Centrul de Comerț” SA, SC „Lacris Plus” SRL, SC „El Trans Bv” SRL, Biroului Vamal Chișinău și Centrului National Anticorupție cu privire la repararea prejudiciului cauzat.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că la 12 septembrie 2008, SC „Transjim Com” SRL a primit comandă din partea SC „Centru de Comerț” SA pentru a efectua un transport de utilaje din Spania în Republica Moldova.

Astfel, la 19 septembrie 2008, utilajele respective au fost încărcate în localitatea Utebo (Spania) în camionul cu numerele de înmatriculare NT - 06 - UXP (România) și semiremorca cu numerele de înmatriculare NT - 06 - WMG (România).

În context, precizează reclamantul că ansamblul respectiv aparține SC „Beky Danca” SRL.

Prin urmare, reclamantul SC „Beky Danca” SRL a fost subcontractată de către SC „Transjim Com” SRL pentru efectuarea transportului sus indicat prin comanda - contractul de prestări servicii nr. 103/C din 19 septembrie 2008. Documentația T1 a fost deschisă în vama Jonquera (Spania) și închisă la vama Albița (România).

La 24 septembrie 2008, la Biroul Vamal Leușeni a fost întocmită declarația de tranzit în baza căreia șoferul a mers la descărcare și respectivul transport a fost redirecționat la Biroul Vamal Chișinău pentru vămuire și efectuarea controlului vamal necesar, astfel încât beneficiarul mărfii să fi intrat în posesia ei.

La aceeași dată, beneficiarul mărfii SC „Lacris Plus” SRL reprezentată de SC „El Trans Bv” SRL a preluat actele care au însoțit marfa pe timpul transportului din Spania în Republica Moldova.

Menționează reclamantul că la data de 26 septembrie 2008, camionul și semiremorca au fost immobilizate de către Biroul Vamal Chișinău din cauză că au apărut un șir de probleme ce țineau de vămuirea și descărcarea mărfii.

Atrag atenția reclamantului asupra faptului că în contractul de transport din 19 septembrie 2008, au înserat clauza Carriage Paid To care prevede că vânzătorul plătește pentru transportul mărfii la destinația convenită, precum și că riscurile de pierdere sau de deteriorare a mărfii, precum și orice alte cheltuieli suplimentare cauzate de evenimentele care au avut loc după ce marfa a fost predată căraușului trec de la vânzător la cumpărător în momentul în care marfa a fost predată căraușului.

Mai indică reclamantul că la data de 29 octombrie 2008, SC „Centru de Comerț” SA a achitat SC „Transjim Com” SRL factura de penalizare în sumă de 10 100 euro, reprezentând inclusiv, penalizări pentru staționarea neproductivă a camionului care împreună cu remorca a efectuat transportul din 19 - 24 septembrie 2008 pe ruta Spania - Republica Moldova.

Susțin reclamantul că prin staționarea camionului și semiremorcii la terminalul vamal, în perioada 26 septembrie 2008 - 16 aprilie 2009, li s-a cauzat un prejudiciu material.

Consideră reclamantul că inițierea procedurii penale privitor la eschivarea de la achitarea plăților vamale și recunoașterea utilajului tehnologic drept corp delict, nu este un motiv întemeiat pentru a exonera Centru pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției de la repararea daunelor cauzate.

Solicită, reclamantul SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, încasarea din contul părților în mod solidar în beneficiul lor a prejudiciului material în sumă de 20 920 euro și încasarea din contul Biroului Vamal Chișinău și Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției în beneficiul lor a prejudiciului moral cauzat prin nesoluționarea de către autoritățile publice enunțate, în termenul legal a cererilor referitoare la un drept al său în sumă de 100 000 euro.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 14 decembrie 2010, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2012, cererea de apel înaintată de SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 ianuarie 2013, cererea de recurs înaintată de SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL a fost admisă. S-a

casat decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2012, pricina fiind restituită spre rejudecare în ordine de apel în aceeași instanță, în alt complet de judecători.

Pe parcursul examinării pricinii în ordine de apel, la 14 noiembrie 2013, SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL au înaintat cerere privind concretizarea cuantumului prejudiciului, solicitând încasarea din contul pârâților a prejudiciului material în sumă de 18 655 euro și încasarea din contul Biroului Vamal Chișinău și Centrului Național Anticorupție a prejudiciului moral cauzat prin nesoluționarea de către autoritățile publice enunțate în termenul legal a cererilor referitoare la un drept al lor recunoscut de lege, în sumă de 100 000 euro.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013, apelul declarat de SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL a fost admis, casată hotărârea primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat în mod solidar din contul SC „Centru de Comerț” SA, SC „Malitransexped” SRL, SC „Lacris Plus” SRL, SC „El Trans Bv” SRL în beneficiul SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL prejudiciul material în sumă de 18 655 euro.

Acțiunea privind repararea prejudiciului moral înaintată de către SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL împotriva Biroului Vamal Chișinău și Centrului Național Anticorupție, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 mai 2014, au fost admise recursurile SC „Melitransexped” SRL, SC „Beky Danca” SRL, SC „Transjim Com” SRL și de SC „Centrul de Comerț” SA, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 03 decembrie 2013 cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători (f. d. 53-61, vol. III).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015, a fost admis apelul declarat de către SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, reprezentate de avocatul Popescu Marcel, casată hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 14 decembrie 2010 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Biroului Vamal Chișinău în beneficiul SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL prejudiciul material în suma de 18 655 euro și cheltuielile de judecată în mărime de 27 979,88 lei.

În rest, pretențiile SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL au fost respinse ca neîntemeiate (f. d. 157-166, vol. III).

Prin ordonanța judecătorească a Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 18 decembrie 2015, a fost admisă cererea de eliberare a ordonanței judecătorești privind întoarcerea executării hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție nr. 2e-2599/2010 adoptate la data de 14 decembrie 2010, fiind încasat în mod solidar de la SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL în beneficiul SC „Centru de Comerț” SA a sumei de 370 932,94 lei, executată silit în temeiul titlului executoriu nr. 2e-2599/10 eliberat în anul 2014 de către Judecătoria Comercială de Circumscripție (f. d. 181-182, vol. III).

Prin încheierea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 01 martie 2016, au fost respinse ca fiind neîntemeiate obiecțiile SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL înaintate împotriva ordonanței judecătorești nr. 2c/15-2e-2599/2010 din 18 decembrie 2015 referitoare la întoarcerea executării hotărârii judecătorești nr. 2e-2599/2010 din 14 decembrie 2010 (f. d. 188-189, vol. III).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, a fost respins recursul declarat de către SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL și menținută încheierea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 01 martie 2016, prin care s-au respins obiecțiile SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL înaintate împotriva ordonanței judecătorești (f. d. 219-221, vol. III).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2016, a fost admisă cererea depusă de Biroul Vamal Chișinău privind explicarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015, fiind explicat că suma de 18 655 euro urmează a fi achitată în lei moldovenești la cursul Băncii Naționale a Moldovei la data executării deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015 (f. d. 241-242, vol. III).

La 17 martie 2016, Biroul Vamal Chișinău, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 20 mai 2015, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii Judecătoriei Economice de Circumscripție din 14 decembrie 2010, prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca nefondată (f. d. 1-6, vol. IV).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Susține că la examinarea litigiului respectiv instanța de apel a ignorat actele și informația existente la materialele cauzei.

Indică că instanța de apel a apreciat unilateral circumstanțele cauzei, considerând că în situația creată vina urmează a fi purtată de către biroul vamal.

Remarcă că la examinarea pricinii instanța de apel nu a ținut cont de dovezile și de probele prezentate de biroul vamal, fapt ce a determinat examinarea superficială a cauzei, fiind emisă în acest sens o decizie unilaterală și neîntemeiată.

Argumentează că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

Concomitent, cu referire la termenul de declarare a recursului relatează recurentul că decizia instanței de apel din 20 mai 2015 a fost recepționată doar la momentul depunerii cererii de executare de către reprezentantul SC „Beky Danca” SRL la 15 martie 2016.

Totodată, menționează că la data de 25 mai 2015, a depus cerere la Curtea de Apel Chișinău pentru a primi decizia, deoarece aceasta nu a fost expediată.

La 15 aprilie 2016, SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, reprezentate de avocatul Popescu Marcel au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând modificarea acesteia în partea exonerării SC „Centru de Comerț” SA, SC „Melitransped” SRL, SC „Lacris Plus” SRL, SC „El Trans Bv” SRL și Centrului National Anticorupție de răspundere civilă solidară cu obligarea acestora să repare în mod solidar alături de Biroul Vamal Chișinău prejudiciul material în cuantum de 18 655 euro. Să fie atras Biroul Vamal Chișinău și Centrul Național Anticorupție la răspunderea civilă solidară pentru pricinuirea prejudiciului moral în mărime de 100 000 euro, și încasarea în mod solidar din contul intimațiilor în beneficiul SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL suma de 33 067,13 lei cu titlu de taxa de stat.

În motivarea recursului, au invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța a admis încălcări ale normelor de drept material prin neaplicarea legii care trebuia aplicată, precum și a interpretat în mod eronat legea.

Precizează recurenții că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 1398 și art. 1399 din Codul civil, din considerentul că toate cele 4 condiții prevăzute de articolele respective, necesare pentru a angaja răspunderea civilă delictuală inclusiv față de Biroul Vamal Chișinău și Centrul Național Anticorupție, au fost întrunite.

Remarcă că a fost demonstrat cu certitudine existența faptului ilicit, prejudiciului cert sub formă de prejudiciu efectiv și venitul ratat, existența legăturii cauzale între fapta ilicită și prejudiciul produs, iar fiecare dintre pârâți/intimați, inclusiv Biroul Vamal Chișinău și Centrul Național Anticorupție, poartă vinovăție pentru săvârșirea faptei ilicite din intenție și producerea prejudiciului corelativ.

Susțin că autoritățile sus indicate nu au soluționat în termen legal cererile referitoare la drepturile recunoscute de lege ale SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL (de eliberare a semiremorcii NT-06-WMG din terminal), cereri adresate la 02 decembrie 2008, 29 decembrie 2008, 26 februarie 2009, 13 martie 2009.

Sub aspectul celor relatate, consideră recurenții că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 1404 din Codul civil, potrivit căruia prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică.

Cu referire la prevederile art. 94 CPC, afirmă că la examinarea pricinii civile urmează să fie dispusă încasarea în mod solidar din contul tuturor pârâților în beneficiul reclamanților SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL a cheltuielilor de judecată cu titlu de taxa de stat în suma totală de 33 067,13 lei.

Consideră că recursul este depus în termen deoarece decizia contestată nu a fost expediată în adresa recurenților, însă la cererea personală a fost recepționată la 11 martie 2016, fapt confirmat prin semnătura din dosar.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Biroul Vamal Chișinău, SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, reprezentate de avocatul Popescu Marcel sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în față completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În conformitate cu art. 434 alin. (2) CPC, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

După cum atestă actele cauzei din procesul-verbal al ședinței instanței de apel din 29 aprilie 2015 (f. d. 153, vol. III), rezultă că la data respectivă din partea recurentului Biroul Vamal Chișinău s-a prezentat Barcar Cătălina, iar în ședința instanței de apel a fost dispusă anunțarea întreruperii pentru data de 20 mai 2015, iar faptul înștiințării sale, reprezentantul Biroului Vamal Chișinău a confirmat prin semnarea recipisei anexate la materialele cauzei (f. d. 151, vol. III).

În consecință, însă, la ședința de judecată a instanței de apel din 20 mai 2015, data emiterii și deciziei contestate, reprezentantul recurentului Biroului Vamal Chișinău, Barcar Cătălina, deși, a fost citat legal, nu s-a prezentat, nu a invocat motive neprezentării și nu a solicitat amânarea ședinței pentru o altă dată, survenind astfel, efectele neprezentării în ședință de judecată a părților și a reprezentanților, specificate la art. 379 alin. (1) CPC.

Iar, reprezentantul recurenților SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, avocatul Popescu Marcel a fost prezent la ședința instanței de apel din 20 mai 2015, data când a fost emisă decizia recurată (f. d. 155, vol. III).

La capitolul dat se impune raportarea că copia deciziei redactate din 20 mai 2015, a fost expediată de către Curtea de Apel Chișinău în adresa tuturor participanților la proces, inclusiv și recurentului Biroul Vamal Chișinău și reprezentantului recurenților SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com”, avocatului Popescu Marcel la 03 iunie 2015, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 2028 din 03 iunie 2015 (f. d. 172, vol. III).

Cu toate acestea, însă, cererea de recurs a fost depusă de către Biroul Vamal Chișinău doar la 17 martie 2016, iar de către SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL la 15 aprilie 2016, respectiv, în afara termenului legal prevăzut de art. 434 CPC.

Mai mult că, recurentul Biroul Vamal Chișinău nu a invocat motive întemeiate care ar demonstra depunerea recursului în termen, sau omiterii acestuia din motive justificate, or odată ce recurentul avea la cunoștință despre examinarea pricinii în instanța de apel, fapt confirmat prin recipisa semnată de reprezentantul recurentului Biroului Vamal Chișinău, Barcar Cătălina, depunând recursul peste un termen de 10 luni și 17 zile de la această dată, urma să justifice neîndeplinirea actului procesual în termenul prescris de lege.

În atare ordine de idei, nu poate fi reținut argumentul recurentului Biroul Vamal Chișinău precum că decizia instanței de apel din 20 mai 2015 a fost recepționată doar la momentul depunerii cererii de executare de către reprezentantul SC „Beky Danca” SRL la 15 martie 2016, or recurentul nu a adus probe justificative în acest sens, circumstanțele în care invocările recurentului în acest sens sunt considerate declarative.

În același timp actele cauzei reflectă că avocatul SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, Popescu Marcel a fost prezent la ședința instanței de apel din 20 mai 2015, data când a fost emisă decizia recurată (f. d. 155, vol. III), respectiv în cauza din speță nu poate fi invocată necomunicarea deciziei instanței de apel.

Ori, în conexiunea celor relatate, sunt neîntemeiate argumentele recurenților SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL precum că decizia recurată nu a fost expediată în adresa recurenților, însă la cererea personală a fost recepționată la 11 martie 2016, fapt confirmat prin semnătura din dosar, deoarece prin mențiunea în cauză pe partea interioară a copertei dosarului se confirmă doar faptul primirii la data

de 11 martie 2016 a titlului executoriu de către reprezentantul recurenților Popescu Marcel și nu a deciziei contestate (vol. III).

În aceste condiții, și ținând cont de perioada de timp scursă de la data emiterii deciziei contestate și până la data depunerii recursului, și anume 9 luni și 26 zile, și respectiv 10 luni și 26 zile, invocarea de către recurenți a faptului că nu au fost familiarizați cu decizia adoptată este lipsită de consistență, deoarece un asemenea comportament este de rea-credință, având în vedere obligația părților de a se interesa de soarta dosarelor despre care au cunoștință la intervale rezonabile de timp.

Or, potrivit și jurisprudenței CEDO, cu valoare de principiu (cauza Ghirea contra Moldovei (Hotărârea CEDO din 26 iunie 2012)), fiind înștiințat legal despre ședința de judecată din 20 mai 2015, recurentul Biroul Vamal Chișinău avea obligația de a urmări desfășurarea procesului în care este implicat ca parte, la fel precum o aveau și recurenții SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, reprezentantul cărora Popescu Marcel a fost prezent la ședința instanței de apel din 20 mai 2015, când a fost emisă decizia recurată.

Nu mai puțin, însă, se impune raportarea la cele constatate și faptul că recurenții urmau să întreprindă măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), fapt însă ignorat de către aceștia, ce a generat omiterea termenului la depunerea recursurilor.

Astfel, în condițiile acestui text, contrar susținerilor recurenților, deși, la materialele dosarului nu există o mențiune expresă privind recepționarea de către recurenții Biroul Vamal Chișinău, SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL a deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 mai 2015, însă, reieșind din circumstanțele enunțate în raport cu normele legale procedurale indicate, instanța de recurs reține că tergiversarea depunerii unui recurs dovedește doar un pasivism din partea recurenților și o atitudine superficială față de obligațiile procesuale ca părți în proces.

În consecință, pentru toate aceste considerente este cert că, depunând cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel peste un termen mai mare de 9 luni, recurenții a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

La caz, instanța de recurs notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a deciziei judecătorești emise în instanța de apel și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

Așa fiind, în speța de referință Ponomaryov vs Ucraina (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a reiterat cu titlu de principiu general că deși, în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele Ceachir vs Moldova, Popov vs Moldova și Melnic vs Moldova, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către părți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În lumina celor relevate, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Biroul Vamal Chișinău și de către SC „Beky Danca” SRL și SC „Transjim Com” SRL, reprezentate de avocatul Popescu Marcel ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Biroul Vamal Chișinău, Societatea Comercială „Beky Danca” Societate cu Răspundere Limitată și Societatea Comercială „Transjim Com” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentate de avocatul Popescu Marcel se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru